

DATS
landsforeningen for
dramatisk virksomhed

Jernbanegade 5
6230 Rødekro

Telefon: 74 65 11 03

www.dats.dk
dats@dats.dk

Repertoiret 2014

ISSN: 0109-7245

En samling omtaler
af teaterstykker der er egnet for
amatørteatret

Repertoiret 2014 ligger som pdf-fil på
www.dats.dk

teater
forener
kunstnerisk
aktivitet
med menneskelig
udvikling

Repertoiret 2014

Hermed foreligger der en samling nye omtaler af tilgængelige skuespil på dansk og først og fremmest fra Forlaget DRAMA.

Vi bruger ordet 'Omtaler' og ikke 'Anmeldelser'. Omtaler er mindre prætentivt, og det er vigtigt for os at slå fast, at omtalerne - for langt de flestes vedkommende - er udført af erfarne instruktører fra amatørteatrets verden og ikke af professionelle litteratur eller teaterkritikere.

Mange af de omtalte stykker har været opført på professionelle scener i årets løb og tidligere. Det er ofte meget spændende nye tekster, som kræver stort talent og vovemod for en amatørscene at give sig i lag med.

Det er naturligvis også vigtigt at understrege, at den enkelte person der omtaler stykkerne alene har ansvaret for omtalen.

I udvalget er vi glade for, at så mange har sagt ja til at være med igen i år, og at vi har fået så mange nye på banen.

God fornøjelse med læsningen her og senere af måske udvalgte stykker.

Med venlig hilsen
Repertoireudvalget

Thomas Hauger
formand

Repertoiret 2014 – indhold

Nr.	Titel	Forfatter	Omtalt af
1444	4,1 promille	Andreas Garfield	Jesper Aagaard
1445	6, P LR K?	Line Mørkeby	Thomas Hauger
1446	Af mandens ribben	Julie Petrine Glargaard & Silje Louise Waters	Peter Hyldahl
1447	Bang og Betty	Jakob Weiss	Jakob Oschlag
1448	Baronessen	Thor Bjørn Krebs	Bent Rasmussen
1449	Besøg	Jon Fosse	Finn Verner Jensen
1450	Danekvæg	Brian Wind-Hansen	Jesper Aagaard
1451	Den hvide mand – en kompliceret kærlighedserklæring	Joan Rang Christensen	Niels Damkjær
1452	Der døde du	Maj Johansen	Axel Gadegaard
1453	Det andet hold	Line Knutzon	Gitte Gry Bech Balleheim
1454	En rigtig beskidt historie	Ann Sofie Oxenvad	Bent Rasmussen
1455	Fordi jeg bare har det sådan!	Caroline Cecilie Malling Jørgensen	Gitte Gry Bech Balleheim
1456	Forførerens dagbog	Lasse Bo Hansen & Martin Lyngbo	Pauline Vestergård Jensen
1457	Gespenst	Lenemarie Olsen	Gitte Gry Bech Balleheim
1458	Greven af Monte Cristo	Cathrine Fjord Fromberg	Kirsten Borger Wodstrup
1459	Gud bevare nydanskerne	Jimbut	Gunhild Brethvad
1460	Har-har-har De set min kone & Lille Edith	Jokum Rohde	Morten Hovman
1461	Hvid stolthed	Andreas Garfield	Niels Stokholm
1462	Håndbog i engangsknald	Louise Christiansen & Niels-Martin Trier Josefsen	Pauline Vestergård Jensen
1463	Imens vi leger far, mor og børn	Gorm Hansen	Uwe Jacobsen
1464	Ind under jul	Niclas Ashkan, Simone Isabel Nørgaard & Henrik Szklany	Peter Hyldahl
1465	Jagten på den forsvundne kærlighed	Marie Markvard Andersen	Bent Nielsen
1466	Jakobs valg	Tine Tønnes Sørensen	Uwe Jacobsen
1467	Jeg mig fuck dig	Line Mørkeby & Kamilla Wargo Brekling	Thomas Hauger
1468	Ludvig	Claus Flygare	Bent Rasmussen

1469	Mor og barn	Jon Fosse	Henrik Sommer
1470	Mærkelig	Jesper Brædstrup Karlsen	Louise Emcken & Bodil Schäfer
1471	Novelleteater – 13 korte stykker	Niels-Martin Trier Josefsen	Thomas Hauger
1472	Onkalo	Julie Kirkegaard	Gitte Gry Bech Balleheim
1473	Peter og elgen	Thomas Levin	Jakob Oschlag
1474	Vejen til Mars	Daniel Wedel	Gitte Gry Bech Balleheim
1475	Vinter	Jon Fosse	Peter Rafn Dahm
1476	Virkelig	Gyrid Axe Øvsteng Oversat til dansk af Janek Szatkowski	Gitte Gry Bech Balleheim

4,1 promille

Forfatter: Andreas Garfield		Kort resumé: Ungdomsstykke som i 18 scener kabaret-agtigt fortæller om 13-årige Signes første erfaringer med de voksnes liv drukmæssigt.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	Kan opføres af blot 2 personer (1 mand, 1 kvinde), men vil vinde ved at anvende flere.
	Dekoration:	De 18 scener kan opføres i samme grunddekoration og med få rekvisitter ændres til de forskellige lokaliteter
	Spilletid:	1 times tid

Omtalt af: Jesper Aagaard

I en kvik og munter kabaret form fortælles om hvordan Signe på 13 forsøger at leve som hun tror hendes jævnaldrende gør. En sidehandling fortæller om Jespers debut udi det seksuelle.

Opbygget af småscener hvor forældre, jævnaldrende samt faktuelle oplysninger veksler hurtigt og morsomt. Gode roller med genkendelige figurtegninger.

Særligt "fakta"-scenerne lægger op til klovnerier og slap-sticks med brug af mange fantasifyldte rekvisitter. En ønskeopgave for kreative scenefolk.

Stykket er velegnet til opførelse for unge mennesker, som vil nikke genkendende til de mange hændelser, og det vil være oplagt som diskussionsgrundlag i skolen.

6, P LR K?

Forfatter: Line Mørkeby		Kort resumé: Et ungdomsstykke/et stykke for unge om en SMS leg der er lige ved at gå helt galt.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	Er skrevet til 2 men har 3 k og 3-4 m roller
	Dekoration:	Flere locations der kan spilles i en neutral scenografi der kan være hjemmet, et skoletoilet etc.
	Spilletid:	60 minutter

Omtalt af: Thomas Hauger

Stykket vandt en Reumert i 2010 for årets bedste børne- og ungdomsforestilling. Fuldt fortjent for også som manuskript er der tale om en usædvanligt god og spændende tekst.

Titlen er SMS legens sprog: 6 betyder SEX – og er klart det modigste at vælge. P betyder PORNO – er ok, hvis du ikke tør vælge 6. LR betyder ELLER – du tør måske ikke være med? K betyder KYLLING – og så er du ude af legen.

Vi møder de to veninder Maria og Sara på et gymnasium– der så bliver til eks veninder da den ene suges ind i legen. Sara forsøger at få sin veninde fra det, men det er alt for spændende og giver også pote hos et par drenge at være med i legen. En sex hjemmeside kommer ind i billedet og så er det lige ved at gå helt galt for Maria.

Det her handler om gruppepres, og at ville være populær og om ikke at turde sige fra. 6 er jo trods alt så meget mere end et lille tal.

Det går heldigvis godt til sidst. Slutningen er lige ved at tendere lidt for meget til "happy-end" og moralsk pegefinger, men det modsatte ville have været ubærligt og uden at indeholde et håb gennem handling.

Teksten veksler mellem replikker og fortælling, der kommer fra stykkets to karakterer. Der er nærmest tale om et spring imellem realisme og verfremdungs teknik i stilen.

Det er en uhyre spændende, relevant og vigtig tekst at arbejde med for en ung gruppe. Der vil være stof til mange og lange diskussioner. Kan med stort held spilles for gymnasiet og de største elever i folkeskolen. Her er simpelthen så meget identifikations stof for den årgang, at teksten skriger på at blive brugt – vis I tør!

Af mandens ribben

Forfattere: Julie Petrine Glargaard & Silje Louise Waters		Kort resumé: 2 x enakter om den moderne kvindes skæbne og udfordringer
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatterne selv	Medvirkende:	"Under glasloftet": 3k + 2m "Kvinden er den eneste lystfisker der bruger sig selv som agn": 3k + 2m
	Dekoration:	Diverse scener
	Spilletid:	Ca. 2 x 40 min (?)

Omtalt af: Peter Hyldahl

De to elever fra dramatikeruddannelsen ved Århus Teater har som led i deres uddannelse skrevet to enaktere, som til sammen udgør arbejdsprojektet: "Af mandens ribben" efter den bibelske fortælling om Evas tilblivelse. Begge stykker har været opført på Odense teater i sæsonen 2012-13.

Det er jo altid lidt svært med de dér enaktere. For de er hver især for korte til at tromme et publikum op af lænestolene, men på den anden side for lange og komplicerede til bare at bruge til et weekendkursus i amatørteaterforeningen. Men i den foreliggende bogudgave er der lagt op til, at man kan lave en teateraften ud af det ved at spille begge stykker i forlængelse af hinanden, og dermed lade dem spejle sig i hinandens bearbejdelse af temaet 'den moderne kvindes vilkår'.

Scenografisk er der en del at arbejde med for hvert stykke foregår i 10 forskellige scener. Man skal være indstillet på at arbejde med ny, moderne dramatik, både i form og indhold, hvis man skal gå i gang med disse to stykker. Det er i grænselandet mellem det absurde og det surrealistiske teater, det foregår.

Ældre mennesker – dvs. 35+ - vil sikkert undre sig over den tematiske behandling, idet kvindens 'problem' bearbejdes som individuelt, personligt: F.eks. da Vic har fået anskaffet sig en penis, som hun ikke rigtig ved, hvad hun skal stille op med, fordi de to mænd synes, den er for stor, kommer man ikke frem til en eller anden samfundsmæssigt baseret analyse/forklaring... Men det kan måske også være hele idéen - oder was...? Er løsningen 'det kønsløse samfund'?

En aften i teateret med "Af mandens ribben" vil ganske givet lægge op til kønsrolledebat.

Bang og Betty

Forfatter: Jakob Weiss		Kort resumé: 1. akt: Folketeatret 1898 Herman Bang skal iscenesætte August Strindbergs skuespil fr. Julie med Betty Nansen. 2. akt: De mødes igen 8 år senere samme sted.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	4 medvirkende, 3 mænd 1 kvinde
	Dekoration:	En teaterscene, "en scenografi under opbygning - et rum i rummet". I anden akt samme sted, men nu kun det nøgne teaterrum.
	Spilletid:	2 timer

Omtalt af: Jakob Oschlag

Bang er Herman Bang og Betty er Betty Nansen. Jakob Weiss har skrevet stykket til Folketeatret i 100 året for digteren Herman Bangs død. Jakob Weiss har ret logisk valgt at vise Herman Bang ikke som forfatter, men i hans mindre kendte, men meget markante funktion som instruktør, og det er et interessant valg. Han lader endda stykket foregå på en scene på et teater og til og med et prøverum på Folketeater. "En scenografi under opbygning – et rum i rummet".

Stykket er i 2 akter. 1. akt foregår i 1898. Herman Bang prøver på "Frøken Julie" af August Strindberg med Betty Nansen i titelrollen. Til rollen som Jean har Bang valgt den helt urutinerede skuespiller Frederik Boesen mere kendt som den Fritz, som Bang var betaget af. I akten optræder desuden den unge forfatter Johannes V. Jensen, der netop har udgivet sin første roman, og som i artikler har angrebet det etablerede kulturmiljø herunder brødrene Brandes og Betty Nansens mand Peter Nansen. Bang kalder ham konsekvent "Unge V" 2. akt foregår 1906 8 år senere igen på Folketeatret det samme prøverum som sidst, og igen Bang og Betty. Denne gang prøves der på "Gøngenhøvdingen" med Betty Nansen som kulsoen. Der optræder en regissør, der ligner Fritz (spilles af samme skuespiller). I slutningen af akten kommer Johannes V. Jensen tilbage, og har en dialog med Betty Nansen om Herman Bang. I akten findes reminiscenser fra første akt: grevens støvler fra "Frøken Julie" og Johannes V. Jensens knuste briller. Stykket slutter med en epilog: En kort brevveksling mellem Johannes V. Jensen og Herman Bang 1908 – 1909.

Dramatikerens valg.

Herman Bang er helt klart hovedpersonen i skuespillet. Det er godt at lave et karakteristisk "nedslag" i et liv, når man vil fortælle om et menneske. Det er måske ligefrem nødvendigt, når der er tale om et skuespil. Det er et "scenekup" at vælge Herman Bang i funktionen som

instruktør, og det er også velvalgt at lade ham møde den interessante skuespiller Betty Nansen netop som skuespiller. I 1906 bliver Bang nedgjort af Johannes V. Jensen i en kronik i Politiken. Kronikken er netop fra den dag, hvor akten foregår, og den bliver detaljeret citeret i akten.

En dramatiker bør forholde sig tolkende til sit materiale, og det gør Jakob Weiss, men det kan diskuteres, hvor meget en dramatiker kan frigøre sig fra de virkelige begivenheder. Det er af stor interesse, hvis man kan beskrive Herman Bang som instruktør af "Frøken Julie" med Betty Nansen i titelrollen, men 1898 er Betty Nansen ansat på Det kongelige Teater og spiller mindre roller? Hun spiller ganske vist på Det frie Teater titelrollen i "Judiths ægteskab" af hendes mand Peter Nansen og med Edward Brandes som instruktør. Strindberg spiller hun først i 1917, da hun får sit eget teater. I 1906 optræder Betty Nansen på Folketeatret som gæst, efter at hun i nogle år havde været meddirektør. Hun spiller dog ikke med hjælp af Herman Bang kulsoen i "Gøngehøvdingen" (opført 360 gange på Folketeatret). Valget er vel gjort for at vise fornedrelsen af store kunstnere.

"Sjælekomplekset"

Et motiv i stykket, måske stykkets hovedmotiv, er bestemt ud fra dramatikerens valg af "Frøken Julie". Det første ord der siges i "Bang og Betty" er ordet "sjælekomplekset", og Herman Bang forklarer det som at "lasten har en bagside, som ligner dyden". Han gentager det, når han forklarer stykket, og også senere, da Johannes V. Jensen er til stede. I den sidste scene i stykket mellem Betty Nansen og Johannes V. Jensen kommer Johannes V. Jensen tilbage til udtrykket, og vi oplever, hvor fascineret han egentlig er af Herman Bang og teatermiljøet. Fascination som et udtryk for "det skræmmende og det dragende" (Henrik Ibsen "Fruen fra havet"). Ideen om lasten og dyden er fra August Strindbergs forord fra netop Frøken Julie. Han skriver her, at ideen om den enstrengede karakter bør forkastes af den naturalistiske digter, "som ved hvor rigt sjælekomplekset er, og som er klar over at "lasten" har en bagside, der er meget nær ved at ligne "dyden".

Afslutning

Der er et taknemligt emne at skrive skuespil og romaner om virkelige personer. Man får en del forærende, og der er skabt en interesse på forhånd. Jeg synes det rejser 2 spørgsmål: Får vi noget nyt eller noget interessant at vide om personerne? Ville stykket være interessant, hvis vi ikke kendte personerne?

Jeg har allerede sagt, at det er et interessant valg, at vi møder Herman Bang som instruktør på et teater, men desværre får vi ikke så meget at vide om ham som instruktør. Valget i 2. akt af "Gøngehøvdingen" byder jo ikke på muligheder, og de kommer da heller ikke i gang med arbejdet. Muligheden for at opleve ham som instruktør, når det gælder "Frøken Julie" er meget større, og valget af indfaldsvinklen om "sjælekomplekset" viser også en god forståelse hos dramatikerens af Bang og Bangs oplevelse af Strindberg, og så er det i den forbindelse mindre vigtigt, om det i virkeligheden har forgået. Desværre drukner hans instruktion i

private opgør og i sprittåger fra rødvin, cognac og absint, som øjensynlig er en vigtig bestanddel af teatermiljøet. I sit mindedigt om Herman Bang karakteriserer Sophus Clausen i få linjer Herman Bang som instruktør: "Han gav dem af sin egen ild, han gav dem glimtet af geni, som i hvert menneske er til". Den interessanteste tolkning i skuespillet er egentlig billedet af Johannes V. Jensen, men han bliver en konstruktion i stykket, og epilogen med brevveksling mellem de to digtere er belysende for forholdet, men dramatisk utilfredsstillende. Når det gælder spørgsmål, om stykket ville være interessant uden brug af kendte personer, så kan det næsten ikke besvares, for stykkets formål er at fremstille personer, vi kender, og det fremgår at stykket er skrevet til et jubilæum.

Stykket er på den måde ikke ret egnet til amatørscenen. Skuespillet lægger op til slags identifikation med især Herman Bang, og Ole Lemmeke, der spillede Herman Bang fik stor succes i rollen.

(Anvendte kilder: Kela Kvam: "Betty Nansen Masken og Mennesket Gyldendal 1997", August Strindberg "Forord til Frøken Julie" 1888 Sophus Clausen: "Herman Bang" 1912).

Baronessen

Forfatter: Thor Bjørn Krebs		Kammerspil om Karen Blixens og Thorkild Bjørnvigs heftige venskabsforhold.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	2 kv., 1 md.
	Dekoration:	2 antydede locations.
	Spilletid:	ca. 100 minutter.

Omtalt af: Bent Rasmussen

Karen Blixen var et fænomen i dansk digtning. Og det er en forunderlig historie om hendes og Thorkild Bjørnvigs fælles historie over adskillige år, vi her ser og hører. Vi møder derfor dette stykke med stor forhåndsinteresse.

Selv om vi ikke i egentlig forstand er spændt på, hvordan handlingen bliver, følger vi deres ejendommelige samliv med en levende optagethed.

Den samme interesse vil stykket sikkert blive modtaget med på mange af vore scener. Det er ikke let at spille for amatører.

Karen Blixen er et gådefuldt væsen for os normalpersoner. Fælles for hende og Thorkild er, at de er skrivende kunstnere; deres optagethed af hinanden kan ikke løsrives fra, at det er livsvigtigt for dem at kunne digte, at frembringe kunst.

Men mon ikke vi – med en flig af vores bevidsthed – kan fornemme de to's egenart som kunstnere – og gennem et stort arbejde – blive i stand til at gengive den i den dramatiske form. Det bliver så instruktørens opgave at skabe en slags balance – og spænding – i deres mærkelige erotiske sammenspil, som også den tredje person – Benedicte Jensen – bliver inddraget i.

Besøg

Forfatter: Jon Fosse		Kort resumé: Fraskilt mor bor med Drop-out Datter. Mor har ny Elsker, som måske lægger an på Datter – eller også er det omvendt??
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Colombine Teaterförlag	Medvirkende:	Mor (midt fyrre), Datter (19), Søn (først tyve), Elsker (midt fyrre)
	Dekoration:	Dagligstue
	Spilletid:	Knap to timer

Omtalt af: Finn Verner Jensen

Familiedrama i syv scener, der alle foregår i morens dagligstue. Mor er fraskilt. Datter er drop-out. Hun er uden initiativ, uden venner og hænger stort set hjemme. Søn er flyttet hjemmefra og besøger dem sjældent. Mor er bekymret for Datter og forstår ingenting. Datter fortæller Søn, at Elsker lægger an på hende og Søn konfronterer indirekte Elsker for anklagen. Elsker holder sig derefter fra Mors lejlighed, men overtaler Mor til at flytte sammen med sig. Han fortæller Mor, at Datter lægger an på ham. De flytter. Det bliver ikke afsløret om Datter eller Elsker taler sandt, eller om der måske bag det hele ligger en incest begået af Datters far.

Stykket giver ikke scenetekniske udfordringer. Til gengæld er det en stor udfordring for de fire skuespillere. Der er ingen voldsomme scener, og sproget er radikalt dagligdags uden overraskelser eller spændstighed; men bag dette tamme sprog ligger der meget stærke følelser, som karaktererne ikke magter/ønsker at verbalisere. Dramaet ligger i det, der ikke siges og ikke gøres.

Danekvæg

Forfatter: Brian Wind-Hansen		Kort resumé: Kritisk komedie om hvordan vort samfund behandler arbejdsløse på "Jobmaskinen".
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	4 kvinder, 3 mænd. Kan spilles af 3 kvinder, 2 mænd.
	Dekoration:	6 lokationer i 16 scener. Flere scener kan dog opføres i samme enkle scenografi.
	Spilletid:	1½ times tid

Omtalt af: Jesper Aagaard

På "Jobmaskinen" arbejder Lille-Per og Søs med de tre arbejdsløse danskere, som med deres individuelle baggrunde og entusiasme får meget forskellige udbytter af kurset.

En kritisk ironisk komedie om hvad samfundet kan byde dets arbejdsløse. Sagen sat på spidsen.

Stykket har oplagte muligheder for både at kunne arbejde realistisk, minimalistisk og absurd. Der er gode roller at arbejde med, som vil kunne lægge op til diskussion. Skuespillerne bør være indstillet på at skulle arbejde kropsligt, og mindst en af herrerne kan være i moden alder.

Desuden er der mange spændende muligheder for kreative løsninger scenografisk, teknisk og for sminkøren.

Nok ikke det nemmeste stykke at gå til for uøvede, men med et grundigt forarbejde og kreativ tankegang kan der opnås et endog meget spændende resultat.

Den hvide mand - en kompliceret kærlighedserklæring

Forfatter: Joan Rang Christensen		Et aktuelt lærestykke om moderne racisme i begrebet HVID normalitet.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	2 k, 3 m – dertil en filmet person som optræder på en videoskærm. Stykket kan i flg. forfatteren spilles af færre eller flere. Kun få steder er der angivet, hvem der siger hvad – dog bør en sammenhængende strofe / blok siges af samme skuespiller. Nogle scener bruges der numre fra I – V. Replikkerne kan fordeles frit, men samme skuespiller skal bruge samme nummer gennem hele scenen, men ikke nødvendigvis gennem hele stykket.
	Dekoration:	Et abstrakt rum med en videoskærm.
	Spilletid:	ca. 1 t. 40 min.

Omtalt af: Niels Damkjær

Et aktuelt lærestykke om moderne racisme i begrebet HVID normalitet (og diverse afvigelser fra dette) i kongeriget Danmark - uropført på det lille samfundsengagerede Teater Grob på Nørrebro i Kbh. Stykkets replikker bygger i vid udstrækning på sociale studier af det HVIDE flertals selv-opfattelse og på FEJL-FARVEDES subjektive oplevelser, når de falder uden for den herskende HVIDHEDS-NORM.

Stykket er bygget op af en række tilbagevendende elementer, hvor *Rådet* (dvs. hele er dele af ensemblet) mødes og spiller forskellige roller og udforsker forskellige temaer omkring den raffinerede og godt indpakkede racistiske forskelsbehandling, som forekommer i mange forklædninger og i mange situationer fx i paskontrollen eller under ansættelsessamtalen. En række musikalske indslag med brug af kendte pop eller rocknumre sætter tematikken i relief. Nogle gange taler skuespillerne frit ind over sangene, andre steder er der krav om synkronitet mellem sangteksten og skuespillerreplikken.

Handlingsgangen afbrydes eller kommenteres af en firkantet, selvfed HVID MAND, der udtrykker sin uforbeholdne mening på videoskærmen.

Forestillingen på Teater Grob har fået utallige positive ord med fra publikum og anmeldere. Den foreliggende tekst kræver meget erfarne skuespillere, sikker timing og klart regi af en dygtig instruktør. Dertil mener jeg at alle skuespillerne på scenen *skal* have egne erfaringer som FEJL-FARVEDE (set i den HVIDE optik). Med andre ord kan denne tekst ikke spilles ordentligt af et ensemble af såkaldt HVIDE!

Der døde du

Forfatter: Maj Johansen		Stykket består af fire skæbnefortællinger, fortalt af hovedpersonerne selv i fire monologer. Personerne kunne hver for sig være at finde blandt nutidens unge. Dog ikke helt gennemsnitlige unge.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af:	Medvirkende:	4 unge med monologer Jick, Liden, Locolai og Kudo
	Dekoration:	En
Forlaget DRAMA	Spilletid:	70 minutter

Omtalt af: Axel Gadegaard

Stykket består af fire skæbnefortællinger, fortalt af hovedpersonerne selv i fire monologer. Personerne kunne hver for sig være at finde blandt nutidens unge. Dog ikke helt gennemsnitlige unge, deres opvækst og ungdom er på forskellige måder så ekstreme, at det fører til en dramatisk og tidlig død (for den ene i overført forstand). Personerne er i stykkets nutid døde og fortæller deres historie fra det hinsides.

JICK havde en fantastisk sangstemme. Som barn var han finalist i en pendant til X-factor og vandt selvfølgelig – han ville gerne glæde sin mor. I to år oplevede han kun applaus, uanset hvad han gjorde. Da det ebbede ud blev han grebet af panik, han havde alt, og var ved at miste sig selv. I det afgørende øjeblik dukkede en rigtig producer / manager op. Det blev til koncerter og publikumshyldest (hysteri) på ny. Jick oplevede igen rusen af succes. Han var ”høj på livet og fisse”, som han siger. Ind til det gik op for ham, at pigerne udnyttede ham, han var bare en rekvisit. Mange piger ville blot have mulighed for at prale og synes de ér noget, fordi de har haft sex med ham. Jick følte sig ydmyget. Han savnede et rigtigt knus, med varme og ægte følelser, hvilket han fik fra en uventet kant en aften, hvor han i desperation havde søgt væk. På taget af en gammel lagerhal, på en havn et sted med jernbanespor og holdene togvogne, fandt han sammen med pige fra punkmiljøet. Det ender med svimlende dans på taget af en togvogn, hvor Jick kommer til at gribe fat i en køreledning og bliver forkullet.

LIDEN er en forsigtig og artig pige. En nat pakkede hun sin sportstaske og ville flygte fra forældrenes omklamring, men endte ubeslutsom ved fortovskanten – og kunne kun gå hjem. Som hun fortæller, kom hun aldrig ud af sin puppe og blev en smuk sommerfugl, mere en natsværmer. Liden ved fra sin konfirmandundervisning, at vi er udstyret med en fri vilje, men erkender, at hun ikke turde bruge den. Hun opremser alt det, hun havde haft lyst til, men aldrig fik, lige fra læsegrupper og cafébesøg til god og dårlig sex, hygge og job i Netto. Listen er lang med både ufarligt og farligt. Alt i alt er det selve livet hun valgte fra, hun endte med en skindødstilværelse. Til sidst holdt i live af en respirator, som hun selv slukkede i en alder af 120 år.

LOCOLAI blev født i et overklassemiljø, men endte i kriminalitet. Han brød systematisk ind i gamle folks huse om natten mens de sov. Som regel sammen med en makker (de kalder sig *homies!*). I halvandet år gik det godt. Udbyttet har været mellem 5 og 50 tusinde, summer som de gamle opbevarede gemt i kagedåser. Det havde Locolai og hans makker luret. Men en nat gik det galt for Locolai. Damen på 62, der lige er blevet enke og hvis hus, han alene er i gang med at "scanne", står pludselig "med et glas mælk i lyset fra køleskabslågen, i en lille bitte natkjole med spagettistopper". Han stikker damen ned med en brødkniv fra køkkenets knivblok. Dette og resten af natten forløb i en trance af chok og hash. Locolai får til sidst begravet damen i et hul i haven.

I tiden efter forsøger Locolai at fortrænge drabet med druk og sex, det lykkedes ikke for ham. I stedet trækkes han ind i et heroinmisbrug og videre ind i kokainhandel. Ikke uden selvironi erkender Locolai, at han ikke dur til regnskaber og derfor laver dårlige handler. Resultatet er en ubetalelig gæld til nogle rockere. Svinet, en af rockerbossens håndlangere, tager livet af Locolai med en overdosis.

KUDO havde en skarp tunge. Tilligemed et ustyrligt temperament. Af hidsighed hakkede hun fingeren af en anden pige i 3. klasse, fordi det var den andens tur til at hakke gulerødder med den store kniv. Forældrene blev herefter skilt. Kudo blev efter skilsmissen udsat for forældrenes forskelsbehandling, og det blev hun så "pissevred" over, at hun havde lyst til at "skære alle de voksne over" med sin skarpe tunge. Det gik i første omgang ud over Janne, en usikker lærer. Den "wanna-be tillid" som Janne udviste, provokerede Kudo til at moppe hende i en sådan grad, at hun var sygemeldt et halvt år. Kudo blev sendt til en slags efterskole til opdragelse. Her kunne ingen vokse give hende modspil: "Skolen har lært mig at regne og skrive og hade idræt, men den har sgu da aldrig lært mig at mærke efter hvad jeg føler eller synes om tingene". Kudo lærte ikke sig selv at kende, for hende var den eneste udvej selvmordet. Det kiksede. Hun blev anbragt på et hospital til terapi, med hendes ord "emotionel petting". Hun snakkede terapeuterne efter munden og slap for mere behandling. Kudo gik herefter amok, først raserede hun sit ungdomsboligværelse, dernæst gik hun ud og samlede en pigebande. Sammen med den gik hun ud og begyndte at slå løs på folk. Det var "det fedeste rush". Hendes slag blev så præcise, at hun kunne flække overlæben på sine ofre. Det sluttede en dag i S-toget. Den, hun skulle til at slå, trak en kniv og stak den i maven på hende.

Stykket vil, lagt i hænderne på en dygtig instruktør og talentfulde skuespillere, blive særdeles medrivende. Man vil som publikum ikke kunne undgå at blive revet med, af de (bag det barske) rørende skæbner, og den skarpe tekst. Teksten balancerer på en rå og direkte tone, men kammer ikke over for eventuelt at lefle for et ungt publikum. Der er ingen omsvøb, tingene bliver kaldt ved navn, undertiden med stor opfindsomhed og der er - bag det barske - glimt af en befriende selvironi. Selvmedlidenhed findes ikke hos nogen af de fire personer. Teksten er i høj grad med til at tegne de fire karakterer. Men det vil kræve en del af skuespillerne at skabe dem. Det vil også kræve en del fantasi / opfindsomhed (tror jeg) for instruktøren og scenografen at skabe et rum, hvor de fire personer skal spille. Forestillingerne om dødsriget har jo frit spillerum, så begrænsninger er der på den måde ikke. Ud over replikkerne vil skuespillernes fysiske handlinger og placeringer i rummet under spillet, sikkert for de fleste instruktører kræve en del overvejelser i løbet af prøvearbejdet.

Alt i alt, sagt i stykkets jargon *go for it!*

Det andet hold

Forfatter: Line Knutzon		Kort resumé: Et humoristisk ungdoms stykke om det at være sammen med nogen, man ikke selv har valgt at være sammen med og måske hellere ville være sammen med de andre. De forskellige karakterer bliver udfordret, når de skal forsøge at samarbejde.
Bogudgave: Ny dansk og nordisk dramatik. Unge spiller teater. En antologi. Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	13 unge i alderen 14 – 17 år 10 piger og 3 drenge
	Dekoration:	Stykket foregår i et stort lokale med et par store vinduer.
	Spilletid:	Ca. 50 minutter

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

En flok unge udvalgt af kommunen, er kommet på et 7 måneders Vadmands Ungdomsophold, hvor de bliver delt op i to hold, et hold på 75 og et hold på 13. Det er de 13 unge vi følger og som indlogeres sammen i et hus/hytte adskilt fra det andet hold. Det er i begyndelsen tydeligt, at ingen af dem kender hinanden og der udspiller sig nogle hierarkiske spil, som vi genkender fra grupper der mødes for første gang. Det er 13 meget forskellige typer/ personer med hver deres markante lille skævhed. Sådan som Line Knutzon kan tviste karakterer.

Imens alle er i gang med at indlogere sig, er dørhåndtaget til yderdøren blevet væk og de unge er nu lukket inde. De kan derfor kun stå og se på, at det andet hold kører væk i busser, måske til bowling eller til Lapland. For at undgå panik, beslutter holdet sig for, at dele sig op i grupper: en madgruppe, en rengøringsgruppe og en underholdningsgruppe. Vi følger de forskellige grupper forsøg på at samarbejde og oplever deres meget forskellige tilgange til opgaven. Samtidig fortælles små anekdoter om de unge selv og deres tidligere oplevelser. Beskrevet på en måde og med en særlig humor, der vækker en genkendelighed hos os alle.

Et stykke om hold- og gruppesamarbejde. Samtidig fremstår hver enkelt karakter meget tydeligt, med den særlige humor og skævhed som Line Knutzon kan fremtrylle i en tekst. Det handler også om, at selv om alle har hver deres finurlige skævhed, så er alle "den man er" og at man gerne må stå ved den man er.

Det er et stykke der også handler om at kunne samarbejde og finde frem til det samme mål, nemlig at komme ud, ud i friheden.

Et dejligt stykke, som kan spilles af de fleste ungdomsscener.

En rigtig beskidt historie

Forfatter: Ann Sofie Oxenvad		Fri bearbejdelse af Ludvig Holbergs: Den Stundesløse.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	3 kv., 3 md.
	Dekoration:	Et hus – ude eller inde, et fuglebur (jomfrubur for Leonora) - en himmelseng.
	Spilletid:	60 min

Omtalt af: Bent Rasmussen

Vi ser her en komedie, der tydeligvis er kraftigt inspireret af Ludvig Holbergs: "Den Stundesløse".

Vi møder de samme personer med de samme indbyrdes relationer og stort set samme handlingsgang.

Der er dog en drejning fra originalen, på den måde, at situationerne tangerer mere mod det farceagtige end hos den gamle baron. Commedie dell'arte-præget viser sig tydeligt, og det giver skuespillerne muligheder for at udfolde sig i groteske løjer, som – spillet med liv og lyst - nok skal få et veloplagt publikum til at more sig højlydt.

Samtidig er teksten gjort tilgængelig for vor tids skuespillere, tempoet er rappere, så stykket er en godbid for en instruktør og et hold skuespillere, der har mod på at dygtiggøre sig i fremvisning af situationskomik – med bibeholdelse af de figurer den gamle mester skabte – og den kontrast mellem herskab og tjenestefolk, der var endnu stærkere på Holbergs tid. Ud over morsomme og festlige prøver vil holdet ved flittigt arbejde med timing og tempo blive en hel del dygtigere.

Men "Den Stundesløse" er nu også værd at spille.

For di jeg bare har det sådan!

Forfatter: Caroline Cecilie Malling Jørgensen		Kort resumé: En meget sjov ungdomskomedie, der udspilles i et Arkiv, med daglige rutiner. En dag kommer der en kasse til arkivet, med et lille "findebarn", et barn som ikke arkiveres.
Bogudgave: Ny dansk og nordisk drama Unge spiller teater. En antologi Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	10 unge medvirkende.
	Dekoration:	Scene foregår i et arkiv. Der er fem døre, et køleskab og en høj stabel papkasser af større rekvisitter.
	Spilletid:	Ca. 50-60 minutter

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

Stykket udspiller sig i et Arkiv, med 10 skønne skæve karakterer. Deres samarbejde er rutinemæssigt, med gamle regler og en struktur, som den arkivar-ansvarlige Kirsten holder i ave.

Denne dag, som er dagen vi følger i stykket, starter med, at der er kommet en ny vikar i arkivet, Piv hedder hun. Der bliver arrangeret en "Goddag-runde" og introduktion til reglerne og rammerne og ikke mindst til de skønne ansatte i arkivet, som på hver deres måde, elsker deres job.

I løbet af dagen udspiller der sig rutinemæssige arkiveringer men også skøre hændelser som f.eks. at Gunna sidder fast i makulatorens. Imens der bliver taget hånd om Gunna, finder Bob en kasse, som indeholder noget helt andet end det de ansatte er vant til, og som ikke rigtig kan arkiveres. I kassen er der et "findebarn", som de straks kalder for Finn. Finn bliver årsag til nye beslutninger. Kagelisten bliver nu udskiftet med babylisten, "babyturnusordning". Da det er Bob der har fundet "findebarnet", føler han, at han må være Finn's mor. Senere finder de ud af, at Finn faktisk er en pige og efter en tid hvor arkiv-ansvarlige Kirsten har "gravet dybt i sig selv" finder hun ud af, at hun vil være far. Hun vil være far til Finn.

Stykket er et replikmarathon med mange sjove kommentarer og spillerne skal derfor være stærke i replik arbejde. Stykket har sin styrke i arbejdet med rytme og tempo, dog skal de enkelte replikker ikke siges for hurtigt.

Forførerens Dagbog

Forfattere: Lasse Bo Hansen & Martin Lyngbo		Kort resumé: Johannes vil forføre den unge kvinde Cordelia. Vi følger hans forelskelse i hende og jagten efter hende. Han skriver dagbog om forførelsen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	19 roller, der kan spilles af 5 skuespillere.
	Dekoration:	Flere lokationer.
	Spilletid:	1 time og 45 minutter

Omtalt af: Pauline Vestergård Jensen

Dette poetiske stykke er skrevet udelukkende i Søren Kirkegaards eget sprog, som forfatterne har brudt fra hinanden og sat sammen på ny. Størstedelen af teksten er hentet fra Forførerens Dagbog, men også fra breve og dagbøger.

Hvis man som gruppe har lyst til at arbejde med et stykke, hvor man bliver nødt til at fordybe sig i manuskriptet, vil man med denne forestilling blive udfordret med sproglige finurligheder, som man skal have inkorporeret i sin spillestil. Eftersom teksten er taget fra en dagbog, er der mange steder, hvor karaktererne taler om sig selv i tredje person og forholder sig vurderende til sig selv. Dette skaber en distance til karakteren, der bør spilles med et nærvær, der usynliggør distancen – en slags litterær Verfremdung, der skal minde publikum om, hvor teksten er taget fra. Disse klassiske spille-scener, står i kontrast til de scener, der er udformet som breve og dagbogsnotater. Disse scener bør være henvendt til publikum gennem den fjerde væg. Skiftene mellem disse to spillestile kan synes meget abrupte, og forfatterne opfordrer til at søge dem i teksten og forsøge at levere dem præcist i skuespillet.

Hver karakter har et kor, der er inspireret af det græske teater. Karaktererne bliver i begyndelsen præsenteret som et kor, men bryder gradvist fri fra koret og bliver fremstillet som individer. Dette afspejler både bevægelsen fra kor til individ i det antikke græske drama og Kirkegaards opfordring til individualiseringen. Denne måde at bruge koret på, er måske ny for mange grupper og scener, men det giver bestemt mulighed for et anderledes spændende scenisk udtryk og en samhørighed på scenen.

Der er 19 roller, der er tænkt til 5 skuespillere, men man kan som instruktør sagtens forestille sig en anden iscenesættelse, hvor rollerne fordeles på anden vis.

Det er et spændende stykke, der kan udfordre enhver amatør scene og enhver teatergruppe. Så hvis I har lyst til at arbejde med en spændende tekst, en god historie, den fjerde væg, litterær Verfremdung, det græske kor, vurderende poetiske karakterer og vil afsøge hvad elskov er for en magt, vælg da dette stykke og dyk ned i Kirkegaards univers!

”At digte sig ind i en Pige er en Kunst, at digte sig ud af hende er et Mesterstykke”.

Gespenst

Forfatter: Lenemarie Olsen		Kort resumé: En rigtig børnegyser, som udspiller sig på en sommerkoloni. Børnene opsøges af spøgelse, der er tidligere beboere fra dengang det var en svagbørnskoloni.
Bogudgave: Ny dansk og nordisk dramatik. Børn spiller teater. En antologi Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	11 børn (10-14 år) (3 drenge og 8 pigeroller)
	Dekoration:	En sort scene, som kan være multifunktionel, da der ikke er tydelige location-skift. Dog spilles de fleste scener i en sovesal.
	Spilletid:	50- 60 min

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

En gruppe børn er ankommet til deres sommerferie koloni. De kender ikke hinanden, så de skal i gang med at lærer hinanden at kende. Men samtidig er der spøgelse, som begynder at blande sig og opsøger de børn, der enten er alene eller bange.

Spøgelse er glemte børn fra dengang kolonien var en svagbørnskoloni. Spøgelse får sat børnenes venskaber på prøve og der opstår konflikter og beskyldninger, som pludselig får William til at forsvinde. Nogen tror at han er død. Gennem børnenes søgen efter William samles gruppen af børn i et fællesskab og spøgelse forsvinder. William kommer tilbage og spørgsmålet er nu om spøgelse var virkelige eller bare var noget der foregik i børnenes hoveder.

En god gyser for børn som skal spilles af børn. Dramaturgisk er den ikke forudsigelig og "beregnelig", hvilket gør sig i en gyser. Teksten er skarp og i et sprog som børn i den anbefalede alder, kan beherske i et flow.

Greven af Monte Cristo

Forfatter: Cathrine Fjord Fromberg		Kort resumé: Stort drama med mange medvirkende. En ung mand fængsles uretfærdigt og vender efter fængselsophold på 14 år tilbage som hævner.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Mindst 9 mænd og 7 kvinder.
	Dekoration:	Ca. 10, mange af dem på gaden. 1. neutralt område 2. Flere forskellige velhavende saloner. 3. fængsel m flere celler 4. cafeområde 5. udendørsområde 6. mfl.
	Spilletid:	Helaften.

Omtalt af: Kirsten Borger Wodstrup

Skuespillet Greven af Monte Cristo er et velskrevet scenisk gengivelse af Alexander Dumas D.Æ. kendte næsten 1000 sider lange roman. Den dramatiske handling er elegant skåret ned til en aftens skuespil uden at miste sin spænding og dramatik. Og den rummer alt, hvad der skal til, for at alle kan udfordres med både skuespil, teknik og scenografi. Endvidere virker det oplagt at sætte musik til forestillingen.

Et kort referat af handlingen:

Edmond Dantès, en ung mand af beskeden herkomst, er offer for et komplot og anklages for at være bonapartist og idømmes fængsel på ubestemt tid på øen If. Motivet til komplotet er misundelse og ærgerrighed. Efter 14 års indespærring i fængselsslottet lykkes det ham at undslippe ved hjælp af en italiensk medfange, *abbed Faria*. Faria har i årene i fængslet oplært Edmond i at læse, skrive, regne, fægte osv, så han kan begå sig i det dannede selskab i Paris. Faria dør inden flugten, men afslører på sit dødsleje for Edmond, at han kender til en hemmelig skat gemt på øen Monte-Cristo. Edmond antager herefter identiteten *Greve af Monte-Cristo*, og som en formuende mand vier han sit liv til en langsom og nidkær hævn over dem, der stod bag hans arrestation og dom. Grådige, misundelige og uærlige mænd og kvinder kommer til at mærke hans hævn. Men den retfærdige hævner er ikke kun blevet ond og kynisk. Menneskeligheden ligger dybt gemt i ham, men hvordan skal ikke afsløres her.

Handlingen er spændende og rummer mange forskellige former for kærlighed, død, menneskelig fornedrelse og ædelmod. Et kæmpestort romantisk drama. I manuskriptet er rollelisten mange karakterer heldigvis overskueligt beskrevet med alder, temperament og karakteristik.

Der kræves dygtige skuespillere til at spille de førende roller gennem flere tidsperioder. Umiddelbart en stort mundfuld for amatører. Men de mundrette replikker og de mange sceniske effekter kan gøre opsætningen af Greven af Monte Cristo til en spændende udfordring for både skuespillere og folk bag scenen. De vidt forskellige rollekarakterer til både mænd og kvinder, unge og gamle kan spilles af trænede og mindre trænede amatører, fordi rollerne er tydeligt tegnede.

Til gengæld kræver skuespillet et godt scenerum. De mange sceneskift er en udfordring for scenografen og teknikken, men kan også på spændende vis underbygge dramaet.

Gud bevare nydanskerne

Forfatter: Jimbut		Kort resumé: En velintegreret kinesisk familie har bagt en kage til kongehuset, men børnene laver ravage.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	7 (kan være flere)
	Dekoration:	Hjem, grillbar, tog, plads foran Sandholmlejr.
	Spilletid:	Vel 2 timer

Omtalt af: Gunhild Brethvad

Det er et af de mere spøjse stykker, jeg har læst.

Egentlig kan jeg godt lide det.

Og jeg funderer over, om det kunne spilles af almindelige danskere (forfatteren har selv brugt kinesiske skuespillere). Der er mange smukke passager i stykket, fine betragtninger og kloge historier, fortalt af "koret" som består af fire husguder.

Det er meget fremmedartet i sin tankegang, og der er meget stof at formidle, men for en trænet teatergruppe kunne det blive en spændende udfordring. Hvordan kan man spille kinesere, uden det bliver "skolekomedie" eller "kitsch"? Det kunne være en udfordring i sig selv.

Det er også en udfordring at spille et stykke, der handler om at være fremmed i verden. Være fremmed i den kultur man er havnet i. - Man kunne måske lade de folk, der skulle spille stykket, klæde sig ud, mens publikum så på. Måske skulle alle, også publikum klædes ud – der skulle spilles fremmedartet musik, spises små fremmede retter, der skulle være fremmede dufte. Man skulle sidde på andre måder end den vanlige. Så alle var på ukendt grund. Så kunne man måske tage stykket til sig og forstå problematikken. Og så kunne det spilles alle mulige steder. Og af alle mulige slags personer. Teenagere sammen med pensionister, tykke mod tynde. Fantasien kommer på prøve.

Men læs det. Det er spøjst og fornøjeligt. Og nørdet!

Egentlig kan jeg godt lide det.

Har-har-har De set min kone & Lille Edith

Forfatter: Jokum Rohde		Kort resumé: Satirisk sengekantfarce og grum storbygyser
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	HHH: 1 fortæller, 2 h, 2 d, 1 gæst LE: 1 d, 2h
	Dekoration:	HHH: 1 dek. m. 3 locations LE: Mange muligheder
	Spilletid:	HHH: ca. 60 min. LE 10-15 min.

Omtalt af: Morten Hovman

Jokum Rohde viser endnu engang sin alsidighed og sin uforudsigelighed i disse to fornemme og meget forskellige stykker, hvor man skal være forberedt på, at det vil gøre ondt – på den mest underholdende vis.

HAR-HAR-HAR DE SET MIN KONE er en stærkt satirisk sengekantfarce inspireret af 70'ernes ABC-teaterfarcer som "Den kyske levemand" og samme årtis navnkundige sengekantfilm.

Stykket er fyldt med de klassiske sovekammerfarce-elementer som partnerbytte, lumre misforståelser, frække stuepiger og små-plat lagen-komik. Alt sammen brugt meget bevidst fra dramatikerens side. For ud over selve farcen kommer vi også med om bag scenen og oplever skuespillernes trøstesløse liv uden for rampelyset. På den måde får vi på satirisk vis illustreret, hvad man er parat til at ofre for at opnå publikums hyldest.

Der er fuld fart på hele tiden, og det er meget, meget morsomt – og grusomt. Stykket er en lækkerbissen for en gruppe, der på alvorlig vis har lyst til at beskæftige sig med satire og komik. Der er spændende udfordringer til en erfaren instruktør og et godt skuespillerhold. Scenografisk byder stykket også på interessante udfordringer, idet stykket – uden scenskift – foregår i to sammenhængende hotelværelser, samt bag scenen.

"**Lille Edith**" befinder sig med sin gysende gru i den modsatte ende af spektret. Jokum Rohde har skabt et lille grumt, grumt eventyr, som har en helt egen poetisk stil. Stykket foregår på et uhyggeligt farligt Nørrebro i København. Det er en stemningsmættet fortælling om den rene og uskyldige Edith, som af sin alkoholiserede far bliver beordret til at gå alene hjem af de mørke gader. Men så dukker Sorte Hans op og tilbyder at følge hende på vej...

Stykkets slutning er så overraskende og uhyggelig, at den vanskeligt lader sig beskrive. Den skal læses.

En fantastisk spændende teateropgave for en lille nysgerrig gruppe, der har lyst til at binde an med noget, der er meget anderledes – både formmæssigt, spillemæssigt og scenografisk.

Hvid stolthed

Forfatter: Andreas Garfield		Kort resumé: AGF og Brøndby skal spille guldkamp. Den tiltrækker publikum af modsat rettet observans: Racistiske hooligans med nazi sympatier, unge voldseksremister fra venstrefløjen og såkaldt almindelige publikummer, der blot gerne vil se fodbold.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	4 md. Heraf 1 som tlf. stemme 1 dreng, 10 år 1 kv. + hendes allierede, som hun taler til i mobil, men som vi ikke ser eller hører.
	Dekoration:	Locations: 27 sceneskift.
	Spilletid:	70 min.

Omtalt af: Niels Stokholm

På dagen for guldkampen mellem AGF og Brøndby møder stykkets roller op på stadion. Farfar Otto (62) har sit barnebarn Magnus (10) med til den store oplevelse, de begge forventer at få. Af og til overtræder de far Carstens normer for sprog og opførsel, men det er deres fælles hemmelighed, som stadfæstes under sloganet "Sch. Vi siger det ikke til far". Ottos uvilje mod at vedgå fejl ligger dermed fast fra starten.

Allan (30) og Jimmie (30) røber sig fra deres første dialog som et par racistiske hooligans med nazistiske tilbøjeligheder. De er nemlig DE HVIDE og tilhører den alleryderste højrefløj. Hadeord og -sange er integreret i deres kommunikation. Ligesom slagsmål og vold hører til normen. Der er dog ikke "arrangeret" noget på denne dag. Man kan mødes i fred, idet man ikke vil bruge våben, men kun hænderne. Tonen er grov humor. Og i hvert fald altid grov. Vicki (26) er deres politiske modstykke og hører til på den yderste, rabiante venstrefløj. Hun har til gengæld planlagt noget sammen med ligesindede. De medbringer forskelligt kasteskyts som fx brosten. Deres retfærdige kamp mod det kapitalistiske system skal begynde på stadion denne dag under denne kamp.

Karaktererne tegnes skarpt og unuanceret op fra starten af spillet, og de ændrer sig ikke undervejs. Dog med undtagelse af drengen Magnus, hvis angst og uro i de voldsomme og larmende omgivelser lader ane, at noget kan gå frygtelig galt, og det holder stik, da han bliver væk fra Otto i tumulten, og hans kasket senere bliver fundet på jorden.

Spillet består af 27 korte scener, hvor rollerne karakteriserer sig i ord, og hvor der gøres brug af playback for at redegøre for baggrunden for personernes aktuelle situation, fx ved

forhørene efter optøjerne. Her er der desuden en udfordring i at gøre situationerne troværdige, da det kun er selve arrestanten, der er på scenen, og det kun er dennes replikker, man hører.

En del lange replikker, der virker som faktabokse, fx om gladiatorkampe og om hooliganismens opståen er skudt ind i handlingen.

Indtrykket af overfyldt stadion, tumulter og diverse tilråb fra mange andre end de få på rollelisten bliver en vigtig lydteknisk opgave. Lysteknikeren får en vigtig funktion, hvis de mange skiftende scener skal lokaliseres og afgrænses hurtigt.

Stykket fremstår for mig som en kombination af et lærestykke og et debatspil.

Håndbog i engangsknald (og tre andre stykker)

Forfattere: Louise Christiansen og Niels-Martin Trier Josefsen		Kort resumé: Fire humoristiske stykker, der alle tager fat i samfundsaktuelle temaer. Engangsknald, familien, forholdet mellem mænd og kvinder og porno.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	Håndbog i engangsknald: 1 m, 1 k Familietaamtam: 2 m, 1 k Hvorfor krydsede feministen vejen?: 2 m, 1 k Af porno er du kommet: 1 m, 1 k
	Dekoration:	1 lokation med enkel scenografi.
	Spilletid:	Mellem 30-60 minutter

Omtalt af: Pauline Vestergård Jensen

Disse fire humoristiske stykker tager alle fat i aktuelle temaer, der lægger op til at blive spillet i et højt tempo. Alle fire stykker er yderst velegnede til teatergrupper og amatørscener, og der er rig mulighed for at slippe kreativiteten løs både som instruktør og skuespiller, da der er få regibemærkninger og forslag til scenografi og spillestil.

I *Håndbog i engangsknald* har hver scene navn efter en sexstilling og er bygget op af korte replikker mellem en mand og en kvinde, kun afbrudt af små monologer, hvilket lægger op til en spillestil i højt tempo. Dette stykke tager fat på de akavede situationer, der opstår i engangsknald, frygten for at ømhed ikke eksisterer og en angst for hvad fremtiden vil bringe. Hvis man går i krig med dette stykke skal man forberede sig på sexscener og en dansesekvens. Sexscenerne kan eventuelt tænkes anderledes, hvis man som instruktør gerne vil beskæftige sig med emnet, men ikke ønsker tætte intime scener.

I *Familietaamtam* bliver vi præsenteret for 3 skuespillere, der med skiftende roller viser os familiens mange ansigter. De skiftes alle tre til at spille hovedpersonen Michelle, der deltager i både fødselsdage, confirmationer, bryllupper, juleaftner og udflugter i familiens regi. Skuespillerne skændes om, hvem der skal spille hvem og forholder sig stykket igennem til de forskellige situationer, hvilket tilfører en ekstra dimension til stykket. Der er få regibemærkninger og enkelte forslag til scenografien, men man kan som gruppe eller scene med lethed lave sit eget bud.

I en humoristisk tone skildrer stykket *Hvorfor krydsede feministen vejen* forskellen mellem mænd og kvinder. Stykket udspiller sig på et toilet, hvor to mænd diskuterer deres forhold til deres kærester. Den ene kvinde, der er med spiller begge kærester, der bliver vist fra mændenes synspunkt. I stykket indgår både flashbacks, genfortællinger og nyfortolkninger af tidligere begivenheder i de forskellige forhold, hvilket gør, at der er mange muligheder for at lave spændende scener.

I *Af porno er du kommet* møder vi en mand og en kvinde, der begge er børn af pornostjerner. De har været tætte altid og nu vil kvinden gerne lave en pornofilm med manden. Dette er et stykke, der viser pornoverdenens mange sider, men også et stykke, der tager fat i menneskets medfødte arv og ønsket om at blive som dem, der satte os i verden. Desuden har forfatteren indtænkt tre dansere, der under hele stykket laver stiliserede og seksualiserede udtryk bag hvide skærme. Disse kan efter instruktørens ønske underbygge eller modstride tekstindholdet. Spil dette stykke, hvis du ønsker at provokere dit publikum og rykke ved nogle grænser.

Imens vi leger far, mor og børn

Forfatter: Gorm Hansen		Kort resumé: Debatskabende ungdomsforestilling om mobning og forældre-omsorgssvigt.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	11 piger (kan spilles af 8) 1 dreng
	Dekoration:	8 forskellige locations ifølge manus (heraf 5 med ingen eller lidt scenografi).
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Uwe Jacobsen

Sara er ny pige i klassen, og hun får hurtigt at mærke, hvordan hierarkiet iblandt klassens piger bliver styret med hård hånd af de to "supermobberne" Laura og Cecilie. Der vises ingen nåde over for ofre og medløbere, og rænkespillet er skrappelløst. Sara lader sig dog ikke sådan kue, og til skolefesten kommer det til et endeligt opgør, som får fatale konsekvenser. Sideløbende med den dramatiske hovedhandling får vi også indblik i pigernes personlige baggrundshistorier, og deres afsavn efter nærværende forældre.

Stykket indeholder gode roller til en ungdomsgruppe i aldersgruppen 15-18 år. Pigerollerne er godt afbalanceret; der er stof at tage fat i for alle spillere, og især hovedkarakteren, Sara, er en gedigen opgave for en modig ungdomsskuespiller (i manus er der lagt op til, at hun både skal synge (hip-hop-rap) og danse). Den enlige drengerolle bærer dog præg af at være en mindre birolle.

Stykkets sidste scene fungerer som et decideret oplæg til debat efter forestillingen, hvor det foreslås at diskutere handlingens tema: Mobning blandt piger. Forfatteren gør dog opmærksom på, at det er valgfrit om man vil inkludere denne scene i sin opsætning, da forestillingen sagtens kan fungere uden. Under alle omstændigheder vil arbejdet med dette stykke unægtelig føre til debat i spillertruppen om det relevante emne.

Her er masser at tage fat i for spillere og instruktør. Handlingen er alvorlig og til tider dystert, men sat i scene med en god portion ungdommelig energi og tempo, kan fortællingen forløses, så alle kan komme helskindet ud på den anden side ...

Nogle steder indeholder manuskriptet detaljerede beskrivelser af scenografien. – Jeg vil dog anbefale, at man i sin egen fortolkning af karakterer og miljø finder de visuelle løsninger og virkemidler, der passer bedst til netop ens egen iscenesættelse.

Ind under jul

Forfattere: Niclas Ashkan, Simone Isabel Nørgaard & Henrik Szklany		Kort resumé: 3 x enakter om julen set i et alvorligt og gerne samfundskritisk lys
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forfatterne selv	Medvirkende:	"Kurs" 2k + 3m "I et andet lys" 1k + 5m "Og nisserne" 1k + 7m
	Dekoration:	Diverse scener
	Spilletid:	Ca. 3 x 25 min.

Omtalt af: Peter Hyldahl

De tre elever fra dramatikeruddannelsen ved Århus Teater har som led i deres uddannelse skrevet tre enaktere, som til sammen udgør arbejdsprojektet: "Ind under jul" efter Jonas Lies kendte julesalme "Ind under jul hvor er det trist". Alle tre stykker har været opført på Ålborg teater i sæsonen 2012-13.

Det er jo altid lidt svært med de dér enaktere. For de er hver især for korte til at tromme et publikum op af lænestolene, men på den anden side for lange og komplicerede til bare at bruge til et weekendkursus i amatørteaterforeningen. Men i den foreliggende bogudgave er der lagt op til, at man kan lave en teateraften ud af det ved at spille de tre stykker i forlængelse af hinanden, og dermed lade dem spejle sig i hinandens bearbejdelse af temaet 'menneskene og julen'.

Scenografisk er der en del at arbejde med for hvert stykke foregår i en del forskellige scener. Man skal være indstillet på at arbejde med ny, moderne dramatik, både i form og indhold, hvis man skal gå i gang med disse stykker. Det er i grænselandet mellem det absurde og det surrealistiske teater, det foregår.

Der er sandt for dyden ikke meget Nøddebo præstegård over disse stykker; nærmere det stik modsatte. Julen er traumatisk og fyldt med store forventninger, som ingen magter at op- eller udfylde. Det er godt nok trist!

Omvendt kan man også sige, at 'julen' i disse stykker kun er selve anledningen til de menneskelige rutsjeteure og de Tom-Kristensens-Hærværks-agtige forfald, og derfor behøver de ikke at blive spillet ved juletid.

Jagten på den forsvundne kærlighed

Forfatter: Marie Markvard Andersen		Kort resumé: Lise og Tommy har mistet troen på kærligheden. De genfinder den efter en drømmerejse til deres gamle kærlighedsdrømme.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	20 til 60
	Dekoration:	Enkel med få symbolske virkemidler, der illustrerer de 10 forskellige locations
	Spilletid:	30 – 40 min.

Omtalt af: Bent Nielsen

Jagten på den forsvundne kærlighed er historien om et ungt par, der har mistet troen på kærligheden. For at genfinde den bliver de kidnappet af de to kærlighedsguder Amor og Amorine, der tager dem med på en drømmerejse til deres gamle kærlighedsdrømme. Rejsen fører os vidt omkring i forskellige drømmescenarier, men ved dens afslutning når Lise og Tommy frem til, at de på trods af alt stadig elsker hinanden.

Stykket er skrevet som en ungdomsforestilling og omdrejningspunktet er kærligheden, den vi alle drømmer om og længes efter men som er så svær at finde ud af, når man er ung. Sproget er enkelt og ligetil og der er et godt "drive" i dialogen.

Der er både små og store roller og masser af muligheder for at eksperimentere med historie og tema, når man giver sig i kast med en indstudering. Scenografien til de 10 forskellige locations kan laves med få og enkle symbolske virkemidler.

I sit forord lægger Marie Markvard Andersen også op til, at man tilføjer forestillingen musik-, sang- og dansenumre, hvilket selvfølgelig gør forestillingen længere, men også giver mulighed for mange medvirkende.

Med andre ord er "bolden givet op" til at lave et brag af en ungdomsforestilling.

Jakobs valg

Forfatter: Tine Tønnes Sørensen		Kort resumé: Ungdomsforestilling om de eksistentielt svære valg, der skal tages, når man står foran indgangen til voksenlivet.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	7 mænd, 6 kvinder, 4 roller med udefineret køn, et varieret antal biroller efter behov.
	Dekoration:	Mange forskellige locations. Stykket kan med fordel sættes i en grunddekoration som man med enkle virkemidler ændrer på.
	Spilletid:	Ca. 75 min.

Omtalt af: Uwe Jacobsen

Hvad skal der ske, efter man har fået huen på efter sidste eksamen, og gymnasiets rektor har holdt sin afskedstale til dimittenderne? Det er det store spørgsmål, og i udbuddet af alskens uddannelses tilbud er der mange muligheder, som kan friste eller forvirre. Jakob har ellers en klar idé, og er fuld af virkelyst, men livets lykkehjul spiller ham et puds, og så er han pludselig i vildrede. Hvad skal han nu vælge? I sin frustration drikker Jakob sig fuld til en fest og laver ballade, og han får brug for både familie, venner og en enkelt krigsveteran i sin dannelsesrejse mod klarhed. Det er svært at stå alene med sin fremtid mellem hænderne, og der er mange, som har høje forventninger til Jakobs valg ...

Her er et stykke til den ældre ungdomsgruppe i alderen 18-20 år. Forestillingen består af et afvekslende antal dialog- og ensemble-scener, som giver mulighed for at arbejde både med tæt person-instruktion og større arrangementer med hele gruppen. Der er masser at arbejde med for de sytten benævnte taleroller, og der er rigelig plads til at supplere op med et antal bipersoner i de større scener. Nogle af talerollerne gør en mindre figur i forhold til den samlede handling, men det gør dem bestemt ikke mindre betydningsfulde i det store spil. Den gennemgående hovedkarakter, Jakob, og enkelte øvrige handlingsbærende karakterer, er dog gode udfordringer for en håndfuld unge skuespillere.

Manuskriptet indeholder også tekst og musik til tre sange, som supplerer fortællingen de steder, hvor de er skrevet ind. Forfatteren stiller dog ikke krav om, at sangene skal synges, men giver plads til, at teksterne kan tænkes ind på anden vis. Der er også lagt op til, at der skal indgå dans i forestillingen, men det kan man leve op til alt efter smag og evne.

Dette er et drama med både humor og alvor – og med en veloplagt spillertrup og en instruktør, der har mod på at sætte gang i en gymnasiefest på scenen, så kan denne forestilling blive en farverig fornøjelse.

Jeg mig fuck dig

Forfattere: Line Mørkeby og Kamilla Wargo Brekling		Kort resumé: Vi befinder os i elitesvømmemiljøet. Her konkurreres, drømmes om kærlighed og kæmpes for egen lykke.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere og Nordiska	Medvirkende:	9, men kan spilles af 3: 2 k og 1 m
	Dekoration:	En udfordring for teknikken med svømmehalsagtig illusion, hjemmescener, omklædningsrum og skolesamtale rum. Glem alt om realisme i scenografien.
	Spilletid:	Ca. 60 min.

Omtalt af: Thomas Hauger

Et genialt manuskript af to af tidens helt "hotte" dramatikere, der her har slået sig sammen. Et eliteidrætsmiljø som en stor metafor for de krav der i dag stilles til ungdommen.

Vi kommer hele registret igennem med pres (fra forældre og træner), præstationsangst, andres og egne vilde forventninger. Her vil man være den bedste eller ønske at være det. Kan et kæresteforhold holde til det? Hvad med den ulykkelige forelskelse i træneren?

Vi møder elitesvømmerne Jonas, Nanna og Ida. De træner og træner en hvis legemsdel ud af bukserne, men får de sig selv med?

Med det store pres på børn og unge i dag. Med kravet om bedre resultater i Pisaundersøgelser og andre målbare krav er det her en forestilling der rammer rent ind.

Instruktøren skal have nogle gode unge spillere. Jeg tror man skal holde sig til de tre roller og så lade dem springe ud og ind når de er forældre, kæresten, træneren, læreren etc...men kan absolut også laves med flere.

Det er et meget dynamisk stykke i sit flow. Her kan laves en fantastisk god forestilling, som vil være en skøn udfordring for nogen af scenens unge, der synes at teater både skal røre og underholde – og ikke kun underholde.

Kan varmt anbefales!

Ludvig

Forfatter: Claus Flygare		Komedie om situationen omkring Københavns teater 1728
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Nordiska	Medvirkende:	2 kv., 6 md.
	Dekoration:	Antydet.
	Spilletid:	40 min

Omtalt af: Bent Rasmussen

Vi er i København i 1728, lige efter den store brand, som ødelagde det meste af byen, men heldigvis ikke teatret.

Hvad nu? De implicerede er samlede og forsøger at finde vejen frem. Holbergs komedier kan de ikke undvære. Det er dem, publikum vil se. Men den ærværdige professor er ikke så nem at have med at gøre. Planer og intriger udfolder sig. Til slut aner man mulighed for en løsning. Stoffet er i sig selv spændende. Vi får en konfrontation mellem teaterfolk, som har deres temperament og livsudfoldelse hængt op på det at agere, at udfolde gøglerindet – og Holberg, som er optaget af at holde på sin professorværdighed – og tjene penge på sine skuespil.

Der er god teatralisk spænding mellem de to typer af temperamenter – og det tørner faktisk sammen i Holbergs eget sind, hvor det respektable professorvæsen spændes op mod den hang til frodig livsudfoldelse, som vi jo kender fra hans skuespil. Der er altså muligheder for spændende komediespil, samtidig med, at vi får noget interessant at vide om starten på den danske komedie.

Mor og barn

Forfatter: Jon Fosse		Her forenes det psykologiske hovedproblem i moderens generation: fortrængningen – med sønnens generations hovedproblem: fraværet.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører: Colombine Teaterförslag	Medvirkende:	1 (middelaldrene)kvinde og 1 (ung) mand
	Dekoration:	1 dekoration
	Spilletid:	70 min.

Omtalt af: Henrik Sommer

Et kammerspil er et fortættet drama med få personer i en afgrænset lokalitet. Der er lagt særlig vægt på den psykologiske intensitet. Et kammerspil er beregnet til at spilles på små intimsener. Strindberg skrev i 1907 en række små kammerspil for Intima teatern i Stockholm. Jon Fosses lille stykke "Mor og barn" skal ses ind i den tradition. Det betyder, at det mest vigtige er at få udtrykt det ikke sagte præcist og intenst. Sker dette ikke, reducerer man stykket til uinteressant ordteater, og det fortjener dette lille fine stykke ikke.

Der lykkes for Jon Fosse på én gang at forene det psykologiske hovedproblem i moderens generation: fortrængningen – med sønnens generations hovedproblem: fraværet.

Moderen er et typisk produkt af et religiøst fordømmende miljø med "øjet i det høje" som altdominerende.

I sit oprør mod dette miljø er der kun plads til hende selv, og derfor overlader hun sin ikke villet søn (abort var ikke tilladt) til sine forældre. Moderens helt konkrete fravær kommer afgørende til at præge sønnen.

I stykket konfronteres moderen med sit fravær, og hun forsøger fortvivlet at forsvare sig ved at fremlægge sine fortrængninger (og oprøret imod dem).

Et fint lille stykke, der kræver kammerspillets bevidste opspænding af det underliggende psykologiske drama.

Mærkelig

Forfatter: Jesper Bræstrup Karlsen		Historien om et skilsmissebarns sorg og smerte nænsomt fortalt på en spændende og humoristisk måde.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Danske Dramatikere	Medvirkende:	2 mand, 1 kvinde, mindst 4, gerne flere 12-15 årige.
	Dekoration:	Kan spilles i et mere eller mindre tomt rum eller iscenesættes i 12 forskellige locations.
	Spilletid:	Ca. 75 minutter

Omtalt af: Louise Emcken og Bodil Schäfer

Hovedpersonen Kasper er 12 år og kæmper med en stor sorg over sine forældres skilsmisse og fraværet af sin mor. Faren græder tit, men prøver at holde sammen på en hverdag, hvor alt forekommer Kasper mærkeligt – "mærkelighed er noget, der smitter". Faren besøger Kaspers multihandicappede lillebror hver fjortende dag. Kasper mener, det er hans skyld, at lillebroderen er sådan og nægter at besøge ham. Han har også svært ved at komme sig over farmoderens død.

I skolen går Kaspers indestængte vrede ud over Ali. Eneste lyspunkt er Louise, der gerne vil være kæreste med ham. I hende finder han en god ven, han tør betro sig til om det, der plager ham. Den onde Caroline i kørestol, der mopper alle, gør grin med hans lillebror og giver ham hævntanker. Angsten for oliemanden, en olieindsmurt særling, der forskrækker alle med sin lugt og sine enetaler, nogen gange på engelsk.

En morgen kulminerer det mærkelige med, at Kasper tæller 6 fingre på højre hånd. Han bryder ud i panik, opsøger skolelægen, men får at vide: "Kasper, du har ikke noget, en dreng i din alder ikke skal have".

Det hele bliver for meget for ham, og han beslutter sig for sammen med Louise at dræbe Oliemanden med sin fars jagtkniv.....

Dramatikeren giver en udførlig introduktion og kommer med mange forslag til opsætningen. Teksten har mange muligheder og kan klare det meste, men det allervigtigste er, at den altoverskyggende følelse af undren og smerte over verden kommer tydeligt frem.

Kaspers rolle kan med fordel uddeles til flere personer. Dels er den dominerende hovedrolle alt for stor til én dreng, og dels vil det almengøre alle de følelser, der huserer rundt i en dreng lige før puberteten.

Et værdifuldt børne- og ungdomsstykke med en spændende og humoristisk historie. Om stykket kan spilles som skolekomedie i de store klasser, afhænger af, om man vurderer, at voksenrollerne kan udføres af børn, for stykket har roller til mange, hvis Kaspers fortællerreplikker deles ud.

Læs det - og nyd det!

Novelleteater – 13 korte stykker

Redaktør: Niels-Martin Trier Josefsen		13 meget korte stykker til brug i undervisning og andre sammenhænge.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: De enkelte dramatikere. Adresse og e-mail ved det enkelte stykke.	Medvirkende:	2-4 personer varierende fra stykke til stykke
	Dekoration:	Varierer.
	Spilletid:	10 – 20 min

Omtalt af: Thomas Hauger

Redaktøren har udnyttet sin aktive baggrund som dramatiklærer i gymnasieskolen, dramatiker og dramaturg i teaterundergrunden.

Ud fra 34 korte ikke-professionelle forestillinger har han valgt 13 til denne samling. Valgt ud fra et kriterium om de størst mulige kvaliteter betraget af en dramatiklærer, dramatiker og dramaturg.

Tit står man i en undervisningssituation – på gymnasiet, efterskolen, højskolen eller i en scene – hvor det kunne være dejligt at opsætte en kort, færdig ting, og ikke bare et uddrag.

Her har denne samling sin berettigelse.

Det er ikke klassikere man her møder, men moderne tekster skrevet af moderne unge teaterfolk. Det giver selvfølgelig de begrænsninger det medfører, men er helt sikkert noget der vil tænde teaterunge i deres søgen efter arbejdet med udtrykket.

Nogen af dramatikkerne – 10 i alt - i samlingen er kendte og har tidligere fået udgivet værker på Forlaget DRAMA og andre 5 udkommer for første gang. Alle fortjener en chance, og den får de så her.

På den måde udfylder samlingen helt sikkert et behov i undervisningen og tak for det og god fornøjelse.

Onkalo

Forfatter: Julie Kirkegaard		Kort resumé: En fremtidshistorie om en gruppe forældreløse børn som lever i en fjern fjern fremtid, som skal forsøge at glemme fortiden og leve i et liv med tabu. Børnene får en dag besøg af fire fremmede børn fra planeten Norim. De stiller spørgsmål ved de bosatte børns fortid og det giver en spænding blandt dem alle.
Bogudgave: Ny dansk og nordisk dramatik. Børn spiller teater. En antologi. Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	16 roller. (9 – 14 år) 5 ældre børn 7 yngre børn 4 blandet alder. Alle roller kan spilles af han eller hunkøn.
	Dekoration:	De forskellige locations i stykket kan være i samme scenografi, men på forskellige sider af scenen.
	Spilletid:	Ca. 60 min

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

En fremtidshistorie, hvor vi følger en gruppe forældreløse børn, med navne som Valuta, Cola, Panasonic, Mac, Nivea, Google, Sony, Ikea, Tiffany, Gucci, Aquador og Nokia. De lever som efterkommere af en tid, vor nutid. Som de husker, var "Luksustiden" en tid, hvor alt kunne lade sig gøre. I luksustiden opfandt man Onkalo, der var farlig og utilgængelig, og som nu er blevet et guddommeligt væsen med uanede kræfter og muligheder. Onkalo er gravet ned et sikkert sted, hvor bjerget er hårdt. Omkring bjerget stikker der ting frem, som er levn fra luksustiden. Det er her børnene bor sammen med de små Snyltere, som kun kommer frem når de er sultne.

Børnene lever i en tro på kraften i bjerget, Onkalo og lederen Valuta, har fastlagt nogle regler, der f.eks forbyder dem at tale om fortiden.

En dag får børnene besøg af fire fremmede børn, NYZ, VIR, STIX og MUX, som er stukket af fra deres egen planet Norim. De fire fremmede børn er ikke umiddelbart velkomne, men får dog alligevel lov til at bosætte sig for en tid.

En dag finder Nivea og Valuta en mannequindukke. Dukken bliver et symbol på en voksen. En voksen de kan røre ved og nogen af dem tror, at dukken måske bliver levende en dag.

De fire fremmede børn, kan godt gennemskue, at der ikke rigtig er hold i historien om Onkalo og mannequindukken, og de begynder at stille spørgsmål til, hvem Onkalo egentlig er og vil gerne høre om børnenes fortid. Nogle af børnene bryder hemmeligheden og fortæller den sande historie, om deres fortid og Onkalo. Børnene får mod og lyst til at undersøge hvad der er inden i bjerget. Finder de hvad de søger? Måske, men de finder sandheden om deres fortid. Et godt stykke, som kan spilles af børn fra 9 år. Der er megen tekst for de ældste roller.

Peter og Elgen

Forfatter: Thomas Levin		Kort resumé: Nytårsaften i en svensk hytte fra kl.17,30 til 19.00. Peter 45 år og hans datter på 13 holder nytårsaften for hans fraseparerede kone og hans bedste ven. Formålet er at vinde kone tilbage. Hun er imidlertid blevet kæreste med vennen.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	2 kvinder (44 og 28) 2 mænd (45 og 45) 1 pige på 13 år.
	Dekoration:	Et sommerhus i 2 etager 3 rum
	Spilletid:	90 minutter

Omtalt af: Jakob Oschlag

Der kan ske meget på 90 minutter, når kortene blandes rigtigt eller man mixer "en dårlig cocktail", som en af personerne omtaler selskabet.

Selskabet er Peter, lektor i litteraturvidenskab, der sammen med sin datter Astrid på 13 år forbereder en nytårsaften for sin fraseparerede kone ("vi er ikke skilt kun separeret") og sin bedste ven. Han laver alle hendes livretter: Blinis ("skal de varmes") med kaviar (ja altså lakserogn) og fasan ("hvordan kan den være brændt udenpå, når den er rå indeni"), og han har købt gave til hende, (de sko, hun ønskede sig sidste jul), for han ønsker nemlig at vinde hende tilbage. Hun er imidlertid færdig med ham, helt færdig, og hun er blevet kæreste med hans barndomsven, og de kommer netop tilbage fra en hemmelig tur til Paris. Selskabet bliver ikke ringere, da en ung pige, en af Peters studerende, som han var sammen med ved julefrokosten, uventet dukker op.

Stykket udspilles i realtid, den tid, stykket varer, svarer til den, der går. Det er en krævende og spændende form, for alt det, vi skal vide, skal siges i løbet af de 90 minutter stykket varer. Det er muligt fordi dramatikeren arbejder med det, som Henrik Ibsen kaldte "fortidsafsløringer", og det stiller det krav til dramatikeren, at det, der siges, ikke er "skjult information", men "nødvendigheder". Der refereres ligefrem til Ibsen i stykket, for vi er i et litterært miljø. Den forhenværende kone er redaktør på Gyldendal (en stilling, som Peter også søgte), den unge pige har fået en bog udgivet en "semi-selvbiografisk sadomasochistisk", så Kafka, Rilke og Wittgenstein citeres ofte. Kun vennen er udenfor "miljøet". Han er selvstændig erhvervscoach. Personerne er godt klar over, at de i bedste Ibsenstil genopfører et "gengangermotiv" for da Peters far var på Peters alder, stak hans mor af med farens bedste ven. Faren begik selvmord, men så galt vil det næppe gå for Peter, og han lærer måske endda at passe bedre på datteren, end der dengang blev passet på ham. Hun forlader sommerhuset sammen med konen og

vennen. Tilbage er Peter og den unge pige og det er måske heller ikke så dårligt. Og udenfor går elgen, som hedder Josef K.

Stykket udspilles i 2 etager og 3 rum, og det giver mulighed for at de enkelte personer kan tale sammen. Der "snydes" måske lidt med "realtiden", for dialoger, som formodentlig foregår samtidig i forskellige rum, spilles efter hinanden, men det kan inspirere til simultantspil.

Som det vist fremgår, er det velkonstrueret og velskrevet spil. Der er gode situationer, gode karakterer og gode replikker, og netop derfor er det velegnet også for amatører.

Vejen til Mars

Forfatter: Daniel Wedel		Kort resumé: Et ungdoms stykke der indfører os i den skræmmende tanke og de følelser der kan opstå, når en gruppe mennesker skal være samlet under meget få kvadratmeter i 520 dage og ikke kan komme ud.
Bogudgave: Ny dansk og Nordisk dramatik. Unge spiller teater. En antologi. Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	12 Astronauter (5 drenge og 7 piger) Stykket er skrevet til unge fra ca. 15 - 19 år.
	Dekoration:	Et rumskib, hvor handlingen udspiller sig primært i transitrummet, hvorfra der er adgang til flere rum, så som drivhus, soverum, træningsrum, sauna og isolationsrum.
	Spilletid:	Ca. 50-60 min

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

Tolv unge astronauter er specielt udvalgte blandt 6000 ansøgere, til at gennemføre en mission til Mars. En mission der vil tage 520 dage og hvor alle opholder sig på meget få kvadratmeter. Alle de unge har underskrevet en kontrakt, som binder dem til at blive og gennemføre missionen.

I begyndelsen af stykket, er der en god introduktion til, hvordan rumskibet fungerer og via karakterernes videodagbøger, får vi hurtigt et indblik i hver enkelt person.

Hverdagen i rumskibet bærer præg af et samarbejde hvor hver har sine opgaver og f.eks. har man lavet et skifteholds system, så ikke alle sover på samme tidspunkt.

Men ret hurtigt får man en fornemmelse af, at det ikke er de praktiske opgaver, der er det væsentligste. Det er derimod opgaven at være sammen og at det IKKE er muligt at komme ud igen.

Efter de unge i en tid har været lukket inde i rumskibet, begynder der at opstå episoder, som helst ikke må ske på en sådan mission. Nogle begynder at flirte med hinanden og følelser som jalousi, hjemve og mistillid opstår mere og mere. Men for andre opstår der et behov for at feste, lege og glemme lidt.

I forbindelse med en fest, har nogen dopet sig ved at overdosere ilt, hvilket betyder at alle nu kommer til at mangle ilt. Dette udløser panik og beslutninger, der splitter gruppen markant. Den ekstreme situation samt truslen om at de ikke kan forlade rumskibet, gør de unge mistroiske mod de, der har startet projektet. Pludselig kan alle samles i en fælles mistillid til projektet. De unge føler sig nu overvåget og forføres kollektivt af deres modstand mod "Dem" og de opdager snart at der er en mulig forræder iblandt dem.

Det kommer til at få konsekvenser, som ingen havde ønsket. Missionen fuldendes dog alligevel.

Med en tvist af humor, bringes vi ind i det univers hvor mange kommer tættest på hinanden og sig selv. Stykket her, er helt klart et ungdomsstykke, fordi de beskrevne følelser kun kan spilles af unge der kender og har erfaringer med de beskrevne følelser. Der er tekst og korarbejde som kræver en snaphed, der skal kunne beherskes. Et dejlig modigt stykke.

Vinter

Forfatter: Jon Fosse		Kort resumé: I. KVINDEN anråber MANDEN i en park. Han er egentlig på vej til et møde, men indvilger tøvende i, at de tager hen på hans hotel. II. Hun venter ham i hotelsengen. Han vender tilbage, har droppet mødet. En kvinde har ringet. Tiltrækning og tilløb til noget. Telefonen ringer. Kvinden går. III. Han anråber hende i parken, har ventet på hende. Og har mistet både job og familie. Nu er han bare her IV. Hotellet. Hun forholder ham alt det han mister. Men ender med at lægge sig hos ham i sengen. "Alt er sån", siger han. Slut.
Bogudgave: Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Colombine Teaterförslag	Medvirkende:	1 mand, 1 kvinde
	Dekoration:	Uhyre enkel. En parkbænk. En dobbeltseng. Man vil kunne spille Vinter næsten hvor som helst.
	Spilletid:	Ca. 80 minutter.

Omtalt af: Peter Rafn Dahm

Skal jeg forsøge at sætte genre på Vinter, vil jeg kalde det et særegent møde mellem en nærmest filmisk hverdags realisme og absurd teater. Realistisk fordi sproget – replikkerne - er så "dagligdags" ufærdige, famlende, abrupte. Absurd fordi de er det med en ekstrem - absurd - konsekvens, der skærer eller løfter dem fri af realismens virkelighed. Og sammen med de "minimalistiske" lokationer, skaber et tømt eller rensset, men også meget intenst rum, hvor kun MANDEN og KVINDEN findes. Samtidig med at afgørende ting sker uden for dette rum. Eller før og efter vi betragter det. Et tilsyneladende meget enkelt stykke om kærlighedens kræfter og konsekvenser. Skrevet i lutter korte, uafsluttede replikker, der endog mangler basale ledetråde såsom spørgsmålstejn. Et klart udsagn om hvor lidt sproget formår i et kompliceret, følelsesmæssigt møde mellem to mennesker. Hvor det sådan set er stilheden der fortæller mest. Under enkeltheden rummer stykket dog store "afgrunde" af udfordringer og kunstneriske muligheder. For de der har tid, mod og kræfter til at dykke ned i alt det, der står "under" teksten. Mellem ordene. Uden for det umiddelbart synlige. En stor udfordring for et ambitiøst hold, der vil investere både tid og sig selv i et krævende projekt.

Virkelig

Forfatter: Gyrid Axe Øvsteng. Oversat til dansk af Janek Szatkowski		Kort resumé: I et venterum på en Tv-station, venter der unge håbefulde og nervøse aspiranter til et reality program. Men.... er optagelserne allerede startet, eller er det virkeligheden?
Bogudgave: Ny dansk og nordisk dramatik. Unge spiller teater. En antologi. Forlaget DRAMA		
Opførelsesrettighederne tilhører forfatteren og administreres af: Forlaget DRAMA	Medvirkende:	7 unge (6 piger og 1 dreng)
	Dekoration:	Et venterum til et reality program på et TV- station
	Spilletid:	Ca. 50 min.

Omtalt af: Gitte Gry Bech Balleheim

Stykket skildrer hvorledes nutidens unge oplever deres verden både i et medie og i den "virkelige" verden og hvor absurd det kan være.

Vi møder en gruppe unge der venter i et venteværelse til et reality-program. Karaktererne ved ikke om de venter på at medvirke i et reality program, eller om de nu, imens stykket er i gang, i virkeligheden allerede er med i et reality-program.

De er alle mødt op af forskellige grunde. Bille tror f.eks., at hun står i kø for at komme ind til en audition. Rosa er kommet fordi hun tror, at hun kan blive set og opdaget. Lilly har ikke andre steder at tage hen. Charlotte Bull håber på, at Lissie vil se hende, så de kan leve lykkeligt sammen. Ann er ansat af Lassie til at sørge for at Charlotte Bull ikke skal komme ind. Ruth venter som den sidste. Den der står sidst i køen, som hun beskriver det.

Stykket kan lægge op til en debat om den fiktive og virkelige verden de unge befinder sig i.

Et udfordrende stykke til en ambitiøs gruppe unge spillere. Dramatikeren har lagt vægt på rytme og der indgår ordet "puls" i manuskriptet, som indikation på opmærksomhed for spillets flow.

Et godt skrevet stykke, som giver tid til eftertanke.

Repertoiret 2014 udsendes i trykt format kun til scener og grupper og skoler.

Alle DATS medlemmer kan naturligvis bestille et gratis eksemplar ved at kontakte DATS på tlf. 74 65 11 03 eller dats@dats.dk.

Der er også mulighed for at hente den på internettet www.dats.dk

- Manuskripter
- Repertoire

Forlaget DRAMA
Jernbanegade 5
6230 Rødekro
Tlf.: 70 25 11 41
Fax: 74 65 20 93
Mail: drama@drama.dk
www.dramashop.dk

Danske Dramatikeres Forbund
Nørrevoldgade 12, 2. sal
1358 København K
Tlf.: 33 45 40 35
Mail: admin@dramatiker.dk
www.dramatiker.dk

Nordiska
Åbenrå 5, 4. sal
1124 København K
Tlf.: 33 11 68 83
Mail: info@nordiska.dk
www.nordiska.dk

Columbine Teaterförlag
Gaffelgränd 1A
SE-111 30 Stockholm
Tlf.: 46 (0) 8-411 70 85
Mail: karin.hokby@colombine.se
www.colombine.se